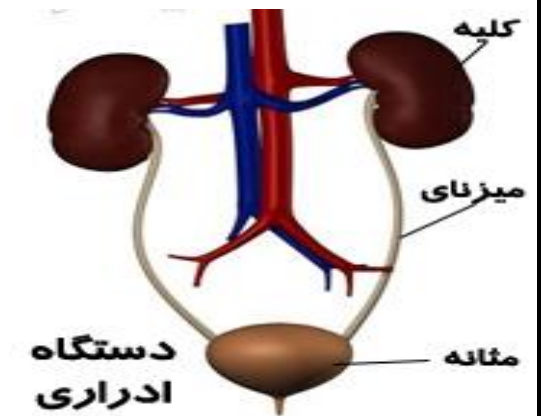

مقدمه:

عفونت ادراری دومین علت عمده ی عفونت در بدن است. بیشتر موارد این بیماری در زنان بروز میکند.

برای بروز عفونت باکتری باید خود را به مثانه برساند. که شایعترین راه برای ورود باکتری به مثانه و بروز عفونت از طریق پیشابراه است، که در آن باکتری ها غالبا از آلودگی مدفوعی، در اطراف پیشابراه تکثیر میشود و از راه پیشابراه وارد مثانه میشود. همچنین باکتری ها ممکن است به وسیله ی خون از یک محل دورتر که درگیر عفونت میباشد به مثانه و دستگاه ادراری برسند.

علائم:

علائم و نشانه های عفونت ادراری متعدد هستند تقریبا نیمی از بیماران فاقد نشانه هستند و مابقی نیز همه ی علائم را مشاهده نمی کنند.

علائم عفونت ادراری عبارتند از:

① سوزش ادراری

② تکرر ادراری

③ فوریت در ادرار و عدم تحمل ادرار

④ شب ادراری

⑤ درد لگن یا کمر درد

⑥ در برخی موارد وجود خون در ادرار

درمان:

درمان شامل درمان دارویی و آموزش پیرامون مراقبتهای بهداشتی و پیشگیری میباشد.

دارو درمانی اغلب ۷ تا ۱۰ روز انجام میشود. ولی در صورت عود مجدد، مجددا تکرار می شود. همچنین آنتی بیوتیک به صورت دوز های مرتب شبانه برای ۶ تا ۷ ماه داده میشود.

همچنین توصیه میشود ویتامین C به همراه آب زیاد یا آب انگور در روز مصرف گردد.

بیمارستان حضرت محمد رسول الله (ص) مبارکه

عفونت دستگاه ادراری تحتانی

(UTI)

گروه هدف : بیماران

تهیه و تنظیم: زهرا باقری (کارشناس پرستاری)

واحد آموزش همگانی : تلفن ۵۲۶۷۲۲۲۲ داخلی ۳۱۴

کد محتوا: K۹۷۱۰۱

سایت اینترنتی بیمارستان: www.mrhos.mui.ac.ir

منابع: برونر سودارث، کلیه و مجاری ادراری

مشاور علمی: آقای دکتر امیر فکور

(متخصص و جراح کلیه و مجاری ادراری)

✓ آموزش مراقبت از خود:

➤ بهداشت:

- به جای استفاده کردن از وان، از دوش استفاده کنید.

- پس از هر بار اجابت مزاج، پیرینه و مقعد خود را از جلو به عقب بشویید.

➤ مصرف مایعات:

- مایعات را به میزان فراوانی مصرف کنید، تا باکتری ها به بیرون شسته شوند.

- قهوه، چای، کاکا، الکل وسایر مایعات محرک ادراری مصرف نکنید.

➤ عادات دفع:

- در طی روز هر ۲ تا ۳ ساعت، مثانه ی خود را کاملا خالی کنید، این کار موجب پیشگیری از پر شدن زیاد و فشار به مثانه می شود.

- احتیاط فوری در زنان شامل ادرار کردن بلافاصله پس از مقاربت میباشد.

➤ مراقبت درمانی:

- دارو های تجویز شده را عینا طبق دستور مصرف کنید. زمان خاصی را برای مصرف داروها قرار دهید.

- در صورت عفونت طولانی مدت و یا عود مجدد، ممکن است درمان دراز مدت آنتی بیوتیکی ضروری باشد.

- در صورت بروز تب یا برجای ماندن نشانه ها و علائم به پزشک اطلاع دهید.

- برای پیگیری درمان و در صورت برگشت نشانه ها وعدم پاسخ به درمان، به پزشک مراجعه نمایید.

